

การกำเนิด
ของ
ศาสนาไฮ.....

การกำเนิดของศาสนาบาไฮ.....

จัดพิมพ์โดย

สมาคมสภาการกลางศาสนาบาไฮ

1415 ศรีวิภาทาวน์อินทาวน์ ซอย 3/4 ถ.ศรีวิภา ลาดพร้าว 94

วังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310

โทร. (02) 5307417-8

“Karn Kam Nerd Khong Sasana Baha’i”

The Birth of the Baha’i Faith

by Debbie D.Wittman

ในตอนต้นศตวรรษที่ 19 ชาวโลกคาดหวังว่าจะมีเหตุการณ์ที่มหัศจรรย์เกิดขึ้น ชาวคริสต์ในโลกทางตะวันตกได้รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์บนก้อนเมฆ ชาวมุสลิมในโลกทางตะวันออกได้รอคอยคำมั่นสัญญาสำหรับวันพิพากษาโทษ.....

ในเปอร์เซีย ขณะนั้นได้มีบุคคลศักดิ์สิทธิ์ 2 ท่านคือ เซค อาหมัด และสานุศิษย์ของเขาชื่อ ซียิด กาซิม ทั้งสองท่านรู้แล้วว่า ได้มีพระศาสดาองค์หนึ่งถือกำเนิดขึ้นแล้ว... ท่านทั้งสองจึงได้ดำเนินชีวิตเพื่อเตรียมหัวใจของคนทั้งหลายให้พร้อมที่จะยอมรับคำสั่งสอนของพระศาสดาองค์นั้น

ก่อนที่ซียิด กาซิม จะมรณภาพ ท่านได้บอกสานุศิษย์ทั้งหลายให้แสวงหาพระศาสดาที่ทุกคนรอคอย และได้บอกลักษณะของการเป็นพระศาสดาให้หลายอย่างเพื่อให้เขาเหล่านั้นรู้จักพระองค์ได้ มุลลาฮุสเซนเป็นท่านแรกที่เริ่มต้นการค้นหา ก่อนการเดินทางของท่าน ท่านได้สวดมนต์อธิษฐานอยู่เป็นเวลา 40 วันเพื่อชำระจิตใจของท่านและขอให้พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเหลือด้วย

เป็นที่น่าอัศจรรย์ยิ่งนักที่ท่านได้รับการ دلใจ ให้มุ่งหน้าไปยังเมืองชีราสและที่นั่นท่านได้รับการต้อนรับจากชายผู้หนึ่งที่โปกศิระด้วยผ้าสีเขียว ชายผู้นี้ปฏิบัติต่อมุลลาฮุสเซนเสมือนเป็นเพื่อนเก่าแก่คนหนึ่งของเขา ชาวหนุ่มได้เชิญมุลลาฮุสเซนไปพักผ่อนที่บ้านของเขา หลังจากการเดินทางไกลที่แสนจะเหน็ดเหนื่อย...

และที่นี้เอง ภายในห้องเล็กๆ ห้องหนึ่ง ชายหนุ่มผู้นั้นได้รดน้ำลงบนฝ่ามือของมุลลาฮุสเซนเพื่อชะล้างฝุ่นละอองจากการเดินทาง.....

ท่านทั้งสองสวดมนต์อธิษฐานอยู่ด้วยกัน มุลลาฮุสเซน ได้เอ่ยขึ้นว่า...

“โอ้ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าได้พยายามอย่างหมดหัวใจและวิญญานเพื่อค้นหาพระศาสนทูตตามคำมั่นสัญญาจนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่มีวิแววพระองค์”

ในตอนค่ำของวันนั้น หลังจากพระอาทิตย์ตกดิน วันที่ 22 พ.ค. 2387 ชายหนุ่มผู้นั้นได้ประกาศว่า..... “ข้าพเจ้าขอประกาศว่า ที่แท้จริงแล้ว ข้าพเจ้าคือพระบ็อบ ประตู่แห่งพระผู้เป็นเจ้า”

ในขณะนั้นพระบ็อบมีอายุเพียง 25 พรรษาเท่านั้น พระองค์สืบเชื้อสายมาจากตระกูลของพระศาสดาโมฮัมหมัด พระบ็อบทรงได้รับความรู้มาจากพระผู้เป็นเจ้า ความรอบรู้เหล่านี้ตลอดจนคุณลักษณะอื่นๆ เป็นเครื่องพิสูจน์แก่มุลลาฮุสเซนว่า....

ชายผู้นี้คือพระศาสดาตามคำมั่นสัญญาที่เขากำลังแสวงหานั้นเอง....

มุลลาฮุสเซนได้เป็นสาวกคนแรกของพระบ็อบและต่อมาไม่นานได้มีสาวกอื่นๆ อีก 17 ท่านได้ค้นพบพระบ็อบด้วยตนเองและมีความศรัทธาในองค์พระบ็อบ

พระบ็อบได้เสด็จมาเพื่อเตรียมหนทางสำหรับการเสด็จมาของพระศาสดาที่ยิ่งใหญ่กว่า ซึ่งพระศาสดาองค์นี้จะมารวมหัวใจของมนุษยชาติเข้าอยู่ภายใต้ศาสนาเดียวกันและนำสันติสุขมาสู่โลก....

พระบ็อบได้ทรงกล่าวแก่สาวกของพระองค์ว่า...

“จงเดินทางไปให้ทั่วเขตแดนจากมุมหนึ่งไปยังอีกมุมหนึ่ง จงปราร้องว่า.... จงตื่นเถิด... จงตื่นเถิด... เพราะวาประตูแห่งพระเจ้าได้ถูกเปิดเผยขึ้นแล้ว พระองค์แห่งคำมั่นสัญญาทรงปรากฏขึ้นแล้ว”

พระบ็อบทรงส่ง มุลลาฮุสเซน ไปยังเมืองเตหะราน มุลลาฮุสเซนได้ประกาศว่า

“ความลึกลับได้ถูกซ่อนเร้นอยู่ในเมืองนี้ เมื่อความลับนั้นได้ถูกเปิดเผยขึ้นก็จะสามารถเปลี่ยนโลกนี้ให้เป็นแผ่นดินสวรรค์ได้”

ในเมืองเตหะรานนี้เองที่มุลลาฮุสเซนได้พบกับพระศาสดาบาฮาอูลลาห์.... พระบิดาของพระองค์เป็นบุคคลที่มีเกียรติและร่ำรวยมาก เมื่อพระองค์ทรงเยาว์วัยพระองค์ก็เป็นเหมือนเช่นพระบ็อบ พระองค์ได้รับการศึกษาและได้รับความรู้จากพระเจ้า พระนามของพระองค์แปลว่า... แสงสว่างของพระเจ้า....

ชื่อเสียงของพระบาฮาอูลลาห์เป็นที่รู้จักกันในนามว่า....

“บุคคลผู้เป็นมิตรของผู้ยากไร้และคนแปลกหน้า....”

พระบาฮาอูลลาห์ทรงเผยแพร่พระธรรมคำสั่งสอนของพระบ็อบและพระองค์ทรงชนะใจของคนเป็นจำนวนมาก สาวกของพระบ็อบเป็นที่รู้จักกันในนามว่าบาบีศาสนิกชน

ในขณะที่เดียวกันพระบ็อบได้เดินทางเรือไปยังเมืองเมกกะเพื่อประกาศข่าวสาส์นแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ณ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของมุสลิมศาสนิกชน ชาวเปอร์เซียนับเป็นพันๆ คนที่มีความเชื่อถือศรัทธาในองค์พระบ็อบ พระเจ้าซาร์ได้ส่งนักปราชญ์ผู้ที่มีความรู้เก่งกล้าไปพบกับพระบ็อบ และนักปราชญ์ท่านนั้นก็ได้มาเป็นบาบีศาสนิกชนเพิ่มขึ้นอีกท่านหนึ่งและได้กล่าวว่า.... “พระธรรมคำสั่งสอนของพระองค์เป็นถ้อยจาจะแห่งความจริงอย่างไม่ต้องสงสัย...”

ผู้นำของมุสลิมศาสนิกชนเกลียดชังศาสนาใหม่ของพระบ็อบ เพราะว่าเขาเหล่านั้นกลัวว่า เขาจะสูญเสียอำนาจ ชาวมุสลิมจึงได้ฆ่าและทรมานชาวบาบีนับเป็นพันๆ คน... พระบ็อบถูกจับและถูกขังไว้ในคุกมาคุที่อยู่ห่างไกลและ ณ ที่คุกแห่งนี้พระองค์ได้ทรงเขียนหนังสือแห่งกฎขึ้น และทรงบอกให้สาวกติดตามหา.... “พระศาสนาที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของให้มาปรากฏ”

หลังจากนั้น ศัตรูของพระองค์ก็ได้ส่งพระองค์ไปขังไว้ที่คุกซิริคที่อยู่ติดเขตแดนของประเทศเปอร์เซีย สาวกของพระองค์ได้เดินทางเป็นระยะทางหลายร้อยไมล์ เพื่อไปเยี่ยมพระองค์ ชาวเขาที่อยู่ใกล้ๆ กับที่คุมขังพระบ็อบรักพระบ็อบมาก เป็นประจำทุกๆ เข้าเขาเหล่านั้นจะต้องขอพรจากพระบ็อบก่อนที่เขาจะเริ่มต้นทำงาน

ต่อมา มีซาร์ ทากิคาน ซึ่งเป็นเสนาบดีคนสำคัญของพระเจ้าซาร์ ตัดสินใจที่จะประหารชีวิตพระบ็อบเสีย เพราะคิดว่าเป็นวิถีทางเดียวเท่านั้นที่จะยับยั้งการเผยแพร่ของศาสนาบาบี่ได้ พระบ็อบทรงรู้ว่าพระองค์จะทรงถูกประหารชีวิต พระองค์จึงส่งปากกาและพระธรรมของพระองค์ไปให้พระบาฮาอูลลาห์เก็บรักษาไว้ และแล้วพระบ็อบก็ได้ถูกส่งไปประหารชีวิตที่เมืองทาบรีซ ด้วยการยิงโดยกองทหาร มีประชาชนถึง 10,000 คน ได้เห็นเหตุการณ์ของการประหารในครั้งนั้นและสาวกหนุ่มคนหนึ่งของพระบ็อบปฏิเสธที่จะแยกจากพระองค์ทั้งสองจึงถูกประหารชีวิตพร้อมกัน

สาวกของพระบ็อบเกือบทั้งหมดถูกฆ่าตาย และที่เหลือก็อยู่กันกระจัดกระจาย หลังจากที่พระบ็อบถูกประหารชีวิตได้ 2 ปี พระบาฮาอูลลาห์ก็ถูกจับขังที่เมืองเตหะราน ซึ่งเรียกว่า “คุกมืด” พระองค์ทรงถูกล่ามด้วยโซ่ตรวนอยู่ในสถานที่เฝ้าเหม็นแห่งนี้ พระองค์ทรงทุกข์ทรมานอยู่ในคุกนี้เป็นเวลานานถึง 4 เดือน และในคืนหนึ่งพระองค์ทรงฝันว่าพระองค์ทรงได้ยินถ้อยคำเหล่านี้... “แท้จริงแล้ว จะมอบชัยชนะให้แก่...ท่าน

ในที่สุดรัฐบาลก็ได้ปล่อยพระบาฮาอูลลาห์ให้เป็นอิสระจากการคุมขังและได้เนรเทศให้พระองค์และครอบครัวออกไปจากประเทศเปอร์เซีย ในขณะที่พระบาฮาอูลลาห์ทรงป่วยหนัก ทรัพย์สินสมบัติของครอบครัวก็ถูกขโมยไป ทุกคนต้องเดินทางไกล ในสภาพที่หิวโหย ท่ามกลางอากาศที่หนาวเหน็บ เดินข้ามภูเขาสูงแล้วลูกเล่า จนกระทั่งถึงเมืองแบกแดด พระองค์และครอบครัวได้อาศัยอยู่ที่เมืองแบกแดดเป็นเวลา 1 ปี ก่อนที่พระบาฮาอูลลาห์จะเข้าไปอยู่ในป่าเพียงพระองค์เดียวเพื่อแสวงหาความสงบสุขและเพื่อการอธิษฐาน พระองค์ได้อยู่ที่เมืองแบกแดดเป็นเวลา 2 ปี

ต่อมาครอบครัวได้ทราบเรื่องราวของนักบุญศักดิ์สิทธิ์ที่อาศัยอยู่บนภูเขา ครอบครัวจึงรู้ว่า นักบุญศักดิ์สิทธิ์ผู้นั้นต้องเป็นพระบาฮาอุลลาห์อย่างแน่นอน จึงได้ส่งตัวแทนไปอ้อนวอนขอให้พระองค์เสด็จกลับมา ต่อมาไม่นานพระองค์ก็กลับคืนสู่บ้านของพระองค์ที่เมืองแบกแดด

มีคนเป็นจำนวนมากได้ยืมข่าวสาส์นของพระบาฮาอุลลาห์เกี่ยวกับความเป็นกันฉันท์พี่น้อง พระองค์ทรงมีสานุศิษย์เป็นจำนวนมาก จนกระทั่งก่อให้เกิดความอิจฉาริษยา ศัตรูจึงได้ขอร้องรัฐบาลให้เนรเทศพระบาฮาอุลลาห์ไปเสียจากเมืองแบกแดด..... และในปี พ.ศ. 2406 รัฐบาลจึงได้ตกลงยินยอมให้พระบาฮาอุลลาห์พักอยู่ภายในสวนนอกเมืองแบกแดดเป็นเวลา 12 วัน ต่อมาสวนนี้เหล่าสานุศิษย์ให้ชื่อว่าสวนริตวาน

ณ ที่สวนนั้นพระบาฮาอุลลาห์ได้ประกาศให้สานุศิษย์ของพระองค์ทราบว่าพระองค์คือ พระศาสดาที่ทุกศาสนาได้ทำนายไว้และพระองค์คือพระศาสดาองค์ที่พระบิ๊อบได้กล่าวถึง “พระเจ้าทรงเป็นที่รักยิ่งได้เสด็จมาแล้ว บุคคลผู้ซึ่งหันหน้าเข้าหาพระองค์ เขาผู้นั้นจะมีแต่ความสุข”

และในขณะที่พระบาฮาอุลลาห์และครอบครัวของพระองค์จะต้องเดินทางออกจากเมืองแบกแดดเพื่อจะเดินทางต่อไปยังนครคอนแสตนติโนเปิล และพระองค์ได้อาศัยอยู่ที่เมืองนั้นเป็นเวลา 5 ปี และ ณ ที่เมืองนี้เองที่พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงเขียนสาส์นถึงกษัตริย์หลายพระองค์และผู้นำของศาสนาต่างๆ ในโลก

พระองค์ได้ทรงตักเตือนกษัตริย์ทั้งหลายให้มีความสามัคคีกลมเกลียวกันและทำงานร่วมกันเพื่อนำมาซึ่งสันติภาพของโลก..... พระองค์ทรงให้กษัตริย์ทั้งหลายเลิกการเข่นฆ่ากัน และทรงขอให้ช่วยดูแลคนยากจน พระองค์ได้บอกผู้นำศาสนาต่างๆ และกษัตริย์ต่างๆ ว่า วันแห่งความยุติธรรมได้มาถึงแล้ว

พวกเขาไม่เชื่อฟังพระบาฮาอุลลาห์

พระบาฮาอุลลาห์และครอบครัวของพระองค์พร้อมกับสาวกสองสามคนถูกเนรเทศไปยังนครคุกแห่งเมืองอัคคา (สถานที่ศักดิ์สิทธิ์) ซึ่งศัตรูของพระองค์คาดว่าพระองค์จะสิ้นพระชนม์ด้วยสภาพอากาศที่เมืองมีพิษรอบด้านและด้วยโรคภัยไข้เจ็บในเมืองอัคคา.....

นับเป็นเวลา 9 ปีที่พระบาฮาอุลลาห์ไม่สามารถออกไปนอกเมืองคุกนี้ได้ สาวกของพระองค์ได้เดินทางทำเป็นระยะทางหลายร้อยไมล์จากประเทศเปอร์เซียเพื่อไปเยี่ยมพระองค์ เมื่อเขาถึงประตูเมืองอัคคาผู้คุมก็ไม่ยอมให้เข้าเยี่ยมพระบาฮาอุลลาห์

วันหนึ่งในขณะที่บุตรชายคนเล็กที่สุด ชื่อ มีซาร์ มิตี กำลังสวดมนต์อธิษฐานอยู่บนดาดฟ้าของคุณที่คุ่มขัง เขาย่างเท้าพลาดและพลัดตกลงมาจากดาดฟ้าถึงพื้นดินเบื้องล่าง ในขณะที่เขากำลังสิ้นชีวิต พระบาทฮาลูลลาห์ทรงถามเขาว่า เขามีความปรารถนาอยากจะได้อะไรบ้าง

มีซาร์ มิตี ตอบว่าเขาต้องการสละชีวิตนี้เพื่อให้สาวกอื่นๆ ได้มีโอกาสเข้าเยี่ยมพระบาทฮาลูลลาห์ และต่อมาไม่นานผู้คุมก็เปิดประตูคุกแก่ผู้ที่มาเยี่ยมเยียนทั้งหลาย

พระบาทฮาลูลลาห์และผู้นับถือพระองค์เป็นที่รู้จักกันในนามว่า บาไฮศาสนิกชน มีบาไฮศาสนิกชนหลายคนถูกรังแกและถูกฆ่าถึงแก่ชีวิตเพราะเผยแพร่ศาสนาของเขาเหล่านั้น

ใน พ.ศ. 2422 ท่านศาสตราจารย์ อี จี บราวน์ จากประเทศอังกฤษ ได้เข้าพบพระบาทฮาลูลลาห์ ท่านศาสตราจารย์ได้บันทึกว่า.... “ข้าพเจ้าลอบชำเลื่องดูพระพักตร์ที่ข้าพเจ้ามีอาจจะลืมได้ และสายตาอันเฉียบแหลมที่สามารถอ่านจิตใจของผู้อื่นได้....

พระบาทฮาลูลลาห์ทรงตรัสว่า.... “ท่านได้มาเยือนนักโทษและผู้ถูกเนรเทศเราปรารถนาแต่เพียงความดีงามของโลกนี้เท่านั้น การที่ประชาชนทั้งหลายหันมานับถือศรัทธาในศาสนาเดียวกันและมนุษยชาติทั้งหลาย รักใคร่กันดุจพี่น้อง นั้นมิใช่เป็นสิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงตรัสไว้หรือ.....

พระบาทฮาลูลลาห์สวรรคตในวันที่ 29 พ.ค. พ.ศ. 2435 ในพิธีกรรมของพระองค์พระบาทฮาลูลลาห์ได้ทรงขอให้ศาสนิกชนทั้งหลายหันมาเชื่อฟังและปฏิบัติตาม “พระอับดุลบาฮา” ซึ่งเป็นบุตรชายคนโตของพระองค์ พระบาทฮาลูลลาห์กล่าวว่า “เราได้ทำให้พระอับดุลบาฮา เป็นที่พึงสำหรับปวงมนุษยชาติ”

พระอับดุลบาฮาได้เอาใจใส่ดูแลรักษาผู้ป่วยและคนยากจน ตั้งแต่พระองค์อายุได้ 8 ขวบ พระอับดุลบาฮารับใช้พระบิดาและพระอับดุลบาฮาได้แสดงให้เห็นว่า การเป็นบาไฮนั้นควรปฏิบัติตนอย่างไร ด้วยการปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างในชีวิตของท่านเอง

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้ว่า.... “เมื่อไหร่ที่มนุษย์หันหน้าเข้าหาพระเจ้า เขาจะพบแสงสว่างทั่วทุกแห่งหน มนุษยชาติทั้งหลายเป็นพี่น้องกัน” “ทางที่ดีที่สุดเพื่อขอบคุณพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคือความรักใคร่ซึ่งกันและกัน....

พระอับดุลบาฮาทรงเป็นนักโทษเป็นเวลาถึง 40 ปี เมื่อรัฐบาลตุรกีได้ปล่อยให้ท่านเป็นอิสระในตอนนั้นท่านก็ชราภาพเสียแล้ว

พระอับดุลบาฮาได้เดินทางท่องเที่ยวไปในยุโรป และสหรัฐอเมริกา เพื่อสั่งสอนศาสนาบาไฮ

ใน พ.ศ. 2455 ทรงเดินทางไปยังสหรัฐอเมริกา

พระอับดุลบาฮากล่าวว่....

“หลักธรรมพื้นฐานของการสั่งสอนของพระบาฮาอูลลาห์คือ ความสามัคคีของมนุษยชาติ....”

“ประชาชาติทั้งหลายเป็นเสมือนครอบครัวเดียวกัน และลูกหลานทุกคนมาจากพระบิดาองค์เดียวกัน.....”

“ถ้าหากท่านพบกับบุคคลที่มีเชื้อชาติแตกต่างไปจากท่าน และมีสีผิวที่แตกต่างออกไปจากท่าน จงคิดว่าเขาเหล่านั้นเป็นเสมือนดอกกุหลาบที่มีสีสันท่างกันกำลังเจริญงอกงามอยู่ในสวนรุกขชาติอันสวยงามแห่งมนุษยชาติ”

ก่อนที่พระอับดุลบาฮาจะมรณภาพในวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2464 ท่านได้เขียนจดหมายถึงเพื่อนชาวอเมริกันทั้งหลายว่า...

“ต้นไม้แห่งชีวิตกำลังเริ่มเจริญเติบโตและอีกไม่นานนักมันก็จะแตกหน่อ และนำมาซึ่งกิ่ง ใบ และผลไม้อันแผ่กิ่งก้านสาขาปกคลุมไปทั่วทั้งทางตะวันออกและทางตะวันตกของโลก....”